

Tutkijalta
suoraan kuultua

KASVATUS

Heidi Hyytinen, professori Itä-Suomen yliopistosta

Tutustumme tässä numerossa professori Heidi Hyytiseen, joka työskentelee yliopistopedagogiikan professorina Itä-Suomen yliopiston Joensuun kampuksella. Hänen tutkimuksensa kohteina ovat koulutussiirtymät sekä opettaminen ja oppiminen, erityisesti korkeakouluopiskelijoiden geneeriset taidot ja oppimisen säätely opintopolun eri vaiheissa. Lue lisää <https://uefconnect.uef.fi/henkilo/heidi.hyytinen/>.

Mitä kuuluu? Millainen päivä sinulla on tänään ollut?

Heidi Hyytinen: Kiitos kysymästä, minulle kuuluu erittäin hyvää. Aloitin työpäivän palaverilla, jossa viimeistelimme yliopistopedagogiikan pedagogisten opintojen opetus-suunnitelmatekstejä ja seuraavan lukuvuoden opetusohjelmaa. Tämän jälkeen minulla oli KAPPAS2-tutkimushankkeen palaveri. Käsitelimme siinä hankkeen ajankohtaisia asioita, suunnitelimme tulevaa ja keskustelimme julkaisuista sekä konferenssiesityksistä. Palaverien jälkeen minulla oli hetken aikaa keskittyä yhden käsikirjoituksen teoriaosuuteen. Aion tänään lukea vielä muutaman artikkelin, joissa on raportoitu pitkäikäistutkimustuloksia kriittisen ajattelun kehittämisestä. Tämän lisäksi kirjoitan tutkimussuunnitelmaa ja täytän tietosuojailmoituksen tutkimusryhmäni

Heidi Hyytinen, <https://orcid.org/0000-0002-5078-1429>. Kuva: Niko Jouhkimainen/UEF.

uudelle tutkimushankkeelle. Työpäiväni on hieman sirpaleinen ja edellyttää huomion suuntaamista vaihtuviin tilanteisiin, mutta samalla päivä on hyvin tavanomainen: paljon kaikkea mielenkiintoista käsiteltävänä. Päällimmäisenä kuitenkin tunne siitä, että tärkeät asiat etenevät.

Miten päädyit tutkijaksi?

Heidi Hyytinen: Päätyminen tutkijaksi ei ole ollut koskaan itsestäänselvyys. Jos minulle olisi 20 vuotta sitten sanottu, että tulen työskentelemään yliopistopedagogiikan professorina, en olisi uskonut. Tutkijaurastani saan kiittää Helsingin yliopiston Yliopistopedagogiikan keskusta (HYPE) ja erityisesti väitöskirjani vastuuhajaaja professori Sari Lindblom-Ylännettä. Sari näki minussa potentiaalia, jota en itse tunnistanut; hän rohkaisi ja kannusti eteenpäin sekä antoi mahdollisuuksia. Tulin Sarin johtamaan yksikköön tekemään kasvatustieteiden maisterin tutkintooni sisältyvää työharjoittelua. Harjoittelun loputtua minut palkattiin töihin OECD:n Assessment of learning outcomes in higher education (AHELO) -hankkeeseen projektitutkijaksi. Hankkeen Suomen osuus toteutettiin Jyväskylän yliopiston ja Helsingin yliopiston yhteistyönä. Hankkeen aikana aloin valmistella väitöskirjaani kriittisen ajattelun osaamisperustaisesta arvioinnista. Tämän hanke loi pohjan tutkimusuralleni ja toi keskeisimmät tutkimusyhteistyöverkostot.

Mikä on parasta työssäsi?

Heidi Hyytinen: Parasta työssäni on jatkuva uusien asioiden oppiminen ja vastavuoroinen tutkimusyhteistyö eri alojen tutkijoiden kanssa. Tutkimuksen tekeminen, erityisesti monitieteisissä tutkimusryhmissä, on innostavaa ja näkökulmia avartavaa. Pidän erityisesti tutkimushankkeiden ja oman tutkimusryhmäni vetämisestä sekä väitöskirjatutkijoiden ohjauksesta. Koen, että ohjaajana pääsen myös itse oppimaan paljon uutta ja syventämään osaamistani. Ohjattavien onnistumiset ja osaamisen kasvun seuraaminen on erittäin palkitsevaa. Ohjaajana haluan laittaa hyvän kiertämään, sillä minuakin on kannustettu ja tuettu eteenpäin. Nyt on minun vuoroni auttaa uusia tutkijoita heidän tutkijanurallaan.

Ketkä ovat olleet keskeisiä henkilöitä urapolullasi?

Heidi Hyytinen: Keskeisiä henkilöitä urapolullani on monia. Väitöskirjani ohjaajat ja HYPEn työyhteisö ovat olleet erittäin merkittävässä roolissa kiinnittymisessä tutkijan urapolkuun. HYPEssä minulla on muutamia työkavereita, sittemmin läheisiä ystäviä, joiden kanssa olen saanut kulkea yhdessä matkan aina maisterista väitöskirjatutkijaksi ja lopulta yliopistonlehtoriksi ja siitä eteenpäin.

Olen myös päässyt tekemään yhteistyötä lukuisten tutkimusryhmien kanssa niin Suomessa kuin kansainvälisissä konteksteissa. Eri-laiset tutkimushankkeet ja niissä tehty tutkimustyö on syventänyt osaamistani ja avannut uusia mahdollisuuksia. Tärkeimpänä pidän tutkimusyhteistyötä Jyväskylän yliopiston Koulutuksen tutkimuslaitoksen Jani Ursinin ja Kari Nissisen kanssa. Olemme yhdessä luottaneet niin AHELO kuin KAPPAS-hankkeita.

Minulla on myös ollut urapolullani kaksi mentoria tukemassa kehittymistäni tutkijana. Toinen mentoreista on professori Richard Shavelson Stanfordin yliopistosta. Hänen mentoroinnillaan oli erittäin tärkeä merkitys erityisesti post doc -tutkijavaiheessa. Hän osasi erinomaisella ohjauksellaan haastaa minua ja ajatteluani sekä auttoi minua löytämään suuntaviivoja tutkijapolulleni. Toisella mentorillani oli keskeinen rooli siinä, että hain nykyistä työtehtävääni.

Nykyisessä työpaikassani Itä-Suomen yliopistossa keskeisiä henkilöitä ovat esihenkilöni Kristiina Lappalainen ja dekaani Janne Pietarinen. Heiltä olen saanut korvaamatonta tukea siirtyessäni yliopistopedagogiikan professoriksi. Myös oma UEFpedatiimini on tullut lyhyessä ajassa minulle erittäin merkitykselliseksi.

Pohditko koskaan mitään muita ammatteja?

Heidi Hyytinen: Lukion jälkeen opiskelin ammattikorkeakoulussa optikoksi, optometristiksi. Muutaman työvuoden jälkeen

päätin jatkaa opintoja ja pääsin opiskelemaan Helsingin yliopistoon yleistä ja aikuiskasvatustiedettä. Tuolloin toiveenani oli valmistua optiselle alalle ammattikorkeakouluun opettajaksi. Tutkimustyö vei lopulta mennessään, mutta korkeakoulupedagoginen näkökulma on edelleen oman työni keskiössä.

Mitkä tutkimukselliset ilmiöt kiinnostavat sinua tällä hetkellä eniten?

Heidi Hyytinen: Minua kiinnostavat erityisesti korkeakouluopiskelijoiden kriittisen ajattelun ja argumentaation taidoissa tapahtuvat muutokset ja tähän yhteydessä olevat tekijät korkeakoulukontekstissa. KAPPAS2-hankkeessa keräämme parhaillaan pitkittäisaineistoa tästä teemasta. Lisäksi minua kiinnostavat oppimisen säätelyn, opintoihin kiinnittymisen ja koulutussiirtymiin liittyvät kysymykset. Myös kriittisen ajattelun ja argumentaation tutkimuksessa käytettäviä osaamisperustaisia menetelmiä koskeva metodologinen tutkimus kiinnostaa, samoin kuin interventiotutkimus.

Mitkä ovat vahvuutesi tutkijan työssä? Entä kehityskohteesi?

Heidi Hyytinen: Vahvuuksiani tutkijana ovat sinnikkyyys, periksiantamattomuus sekä syvä kiinnostus ymmärtää ja oppia lisää tutkimuksen kohteena olevista ilmiöstä ja käytetyistä tutkimusmenetelmistä. Olen tutkijana myös erittäin suunnitelmallinen; osaan priorisoida ja aikatauluttaa tutkimuksen eri vaiheita ja tehtäviä. Koen, että tutkijana kasvu on jatkuvaa. Teorian, käytännön, empirian ja menetelmien vuoropuhelun ymmärtäminen yhä syvällisemmin on tärkeää, jotta pystyn kehittymään jatkossakin tutkijana. Yleistajuinen tiedeviestintä on akilleenkantapäni.

Mitä odotat eniten tulevaisuudelta?

Heidi Hyytinen: Odotan tulevaisuudelta uusia innostavia tutkimushankkeita, uusia tutkimus-avauksia ja monipuolista yhteistyötä muiden tutkijoiden kanssa. Odotan myös, että saan jatkaa UEFpedatiimin vetämistä, opetuksen tutkimusperustaista kehittämistyötä Itä-Suomen yliopistossa sekä lahjakkaiden uusien väitöskirjatutkijoiden ohjaamista.

Jatka lauseita:

Tänään aion nauttia alkukesän aurinkoisesta illasta siirtolapuutarhalla.

Harrastukseni ovat ... lenkkeily, pilates, puutarhan hoitaminen ja taidenäyttelyt.

Haluaisin joskus vielä oppia ... sitomaan spiraalitekniikalla kukkakimppuja.

Salainen taitoni on...empatia.

Professori Pigga Keskitalon numerossa 2/24 esittämä kysymys: Mitä pidät työssäsi tutkimuseettisesti erityisen haastavana kysymyksenä?

Heidi Hyytinen: Pidän erittäin haastavana tutkimuseettisenä kysymyksenä erilaisten tutkimusinstrumenttien ja arviointimenetelmien toimivuutta ja validiteettia. Minusta meidän tutkijoiden pitää kiinnittää erityistä huomiota siihen, millaisia menetelmiä hyödynämme tutkimuksissamme ja millaisia johtopäätöksiä sekä tulkintoja teemme näiden menetelmien tuottaman tiedon pohjalta. Lisäksi menetelmien tasokas aukikirjoittaminen tutkimusartikkeleissa on tärkeää.

Mitä haluat kysyä seuraavalta haastateltavalta?

Heidi Hyytinen: Mitä korkeakoulutuksen pedagoginen johtaminen on käsityksesi mukaan? Millaista on hyvä pedagoginen johtajuus?